

Ів. 2,1-12

Третього ж дня весілля відбувалося в Кані Галилейській, і була там мати Ісусова.

Отож запрошено на те весілля й Ісуса та його учнів.

Коли ж не вистачило вина, мати Ісусова й каже до нього: «Вина в них нема.»

Відрік їй Ісус: «Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя!»

Але мати його мовила до слуг: «Що лиш скаже вам, - робіть.»

Було ж там шестеро кам'яних посудин на воду, щоб очищуватися по-юдейському; кожна вміщала дві або три мірки.

Сказав їм Ісус: «Наповніть посудини водою.» Вони й виповнили їх по вінця.

А він їм далі каже: «Зачерпніть тепер та й несіть до старости весільного.» Тож понесли.

Коли ж покуштував староста воду, що на вино обернулась, - а не знав же, звідки воно взялося: слуги лише знали, котрі води зачерпнули були, - то закликав староста молодого і до нього мовив:; «Всяк чоловік добре вино спершу подає, а гірше, - як уп'ються. Ти ж приховав добре вино аж он по сю пору.»

Ось такий чудес початок учинив Ісус у Кані Галилейській, і велич тим свою об'явив, - тож і учні його увірували в нього.

Євангелія були написані не для читання простими людьми. Чому? Тому що люди, в переважній більшості були неписьменними. Євангелії це - літературні, богословські, духовні твори і дуже складні, багаті за змістом і були направлені до спільноти, де читач, тобто, богослов цієї спільноти, не просто читати їх іншим, але інтерпретував їх.

І щоб тлумачити слід бачити ключові терміни які євангелист, автор поклав в тексті. І це те, що ми намагаємося зробити, щоб просвітити сьогоднішній уривок, з глави 2, в Євангелії від Івана, перші одинадцять віршів, відомих як Весілля в Кані Галилейській. Ми будемо розбирати цей текст, і побачимо, що євангелист хоче сказати нам.

Давайте подивимося на перший ознаку того, що євангелист поміщає тут. *“Третього ж дня весілля відбувалося в Кані Галилейській”*. Третій день, для юдея того часу, відразу нагадував день Завіту, день, в якому Бог дав Мойсею на Синаї завіт зі своїм народом.

Тому євангелист хоче сказати: увага, вся ця розповідь криється в ключовому значенні - Союзі з Богом, весілля! Цей заповіт через Бога, через Його пророків, зображували через подружжя; Бог був наречений, а народ, Ізраїль - наречена.

“У Кані Галилейській, і була там мати Ісусова”. В цьому уривку всі персонажі є анонімними. Коли персонаж анонімний - ми вже бачили, для інших уривків Євангелія - це означає, що це - представницький характер. Єдина людина, в цім уривку є ім'я Ісус.

“Ісус також був запрошений на весілля зі своїми учнями. Не вистачило вина...” в шлюбному обряді - кульмінація, коли наречений і наречена пили з єдиного келиха вина, вино являє собою любов. Ну і ось весілля, де відсутній найважливіший елемент - немає вина.

Мати Ісуса каже йому: «Вина в них нема». Мати Ісуса, яка також належала до шлюбу, не говорить, як ми очікували б, що: "У нас немає вина", але каже: "У них немає вина", мати Ісуса представляється Ізраїлем, що завжди мав цю любов з Богом. І відповідь Ісуса може здатися дивною, навіть грубою, якщо ми думаємо, що воно адресовано від сина до матері.

І Ісус відповів: "Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя!". Також побачимо тут, щоб зрозуміти, що євангелист хоче висловити. "Жінка" означає "дружина, заміжня жінка." Є три жіночих персонажі, до яких Ісус в цьому Євангелії звертається з цією назвою. Вони є зображеннями Божих наречених.

Оскільки мати Ісуса є вірною дружиною Старого Завіту; інший жіночий персонаж, до якого Ісус буде звертатися "жінка", або "дружина, заміжня жінка", - є жінка з Самарії, що є перелюбником Ізраїлем, якого наречений відвоює з ще більшою любов'ю. І, нарешті, в цьому Євангелії останній символ, якого Ісус буде називати це "жінка" - Марія Магдалина, яка є як наречена Нового Заповіту.

Тоді Ісус відкликаючись на свою вірну дружину говорить: "Що мені, жінко, - а й тобі? Таж не прийшла година моя!".

Мати Ісуса вважає, що Месія може проголосити нове життя древнім установам. Але Ісус не прийшов, щоб вдихнути нове життя в старі інститути, але сформулювати нове, яке зараз ми побачимо.

Отже, Ісус говорить: "Що мені, жінко." Але його мати сказала служителям ... (як диякони з грецької), які вільно, добровільно, з любові, вони починають службу, а ось євангелист поміщає в уста матері слова з книги Виходу, коли народ сказав Мойсеєві: "Все, що Господь сказав, ми будемо робити."

Ось його мати до слуг каже: «Що лиш скаже вам, - робіть.» Таким чином, вона бачить в Ісусі як нового Законодавця, нового Мойсея, якого потрібно слухати.

І ось, опис, в даний час, йде в навколишнє середовище. Поруч стояли шість кам'яних посудин, не ті амфори, як іноді в уявленнях художників показують нам, але шість камінних посудин, настільки великих, нерухомих, як кам'яні скрижалі закону. Для чого вони будуть використовуватися? Для юдейського ритуального очищення, кожна з яких містить від вісімдесяти до ста двадцяти літрів. Так що в цьому сімейному оточенні є такі амфори, які повинні були утримувати шість сотень літрів води для очищення.

Ось чому у них немає вина... Релігія, яка прищеплює почуття провини, недостойності, яка завжди змушує відчувати потребу людини просити вибачення, щоб очистити себе, відчувати себе завжди нечистими - є релігією, яка заважає відкривати і приймати любов Бога. Ось - завжди необхідність очищуватися.

І Ісус сказав їм: "Наповніть посудини водою"; **І наповнили їх до верху.** Він сказав їм: "Зачерпніть тепер та й несіть до старости весільного." Був там староста. Ці весільні банкети тривали протягом декількох днів, іноді навіть тиждень. І був староста, який повинен був пильнувати, щоб вистачало продуктів харчування і вина, зокрема.

Староста не піклується про це. Тут показуються релігійні лідери, які не стараються і не піклуються про те, щоб люди мали ці відносини з Богом.

Таким чином, вони взяли його "і понесли. Коли ж покуштував староста воду, що на вино обернулась ..." амфори ніколи не зможуть помістити вино Ісуса, але вода стає вином, коли його наливають (виливають) з амфор. Людина, яка керує банкетом - "покуштував... воду, що на вино обернулась, - а не знав же, звідки воно взялося: слуги лише знали, котрі води зачерпнули були ... амфори ніколи не містять вино Ісуса, але містять воду, - звертається до нареченого."

Давайте спочатку зрозуміємо, що значить ця переміна? Це - Новий Заповіт, що Ісус нам пропонує . Нові відносини з Богом не ґрунтуються на слухняності закону, яка дає людині відчуття недостойності і нечистоти, але на прийнятті Його любові. З Ісусом, Божою любов'ю більше не дається тільки тим, хто цього заслуговує, але для потреб всіх, тобто дається кожному.

Він покликав нареченого і дорікає йому. "Всяк чоловік добре вино спершу подає, а гірше, - як уп'ються." Звісно, на обіді, який триває кілька годин, або навіть і кілька днів, на початку подається добре вино, а потім торхи гірше. "Ти ж приховав (зберіг) добре вино аж он по сю пору." Для релігійної влади, нове вино належить минулому. Ця влада не здатна зрозуміти, що прекрасне і гарне ще попереду.

В кінці цього епізоду, євангеліст дає нам зрозуміти: "**Обережно! Я не розповідав історію, а щось набагато глибше**", євангеліст каже: "**В Кані Галілейській, був початок знаків, які робив Ісус ... він показав Свою славу**". Єдиний раз, коли написано, **що Ісус явив Свою славу**. Тим більше, це не вказано, коли Ісус воскрешає Лазаря, мертвого після чотирьох днів... Тут євангеліст нам каже : "Увага! Це не розповідь про воду, яка перетворюється в вино, не про гостей напідпитку, але говорить про **Повернення Завіту**."

Більше не потрібні ритуали очищення, щоб прийняти Божу любов, але потрібно прийняти любов Бога, яка є тим, що очищає людину.